

С.Ю. МАРКОВ, директор, М.Л. ТЕРТИЧНИЙ, інж. служби водопідготовки

Комунальне підприємство «Кривбасводоканал»

Д.В. ПОПРУГА, П.С. КІРІЧЕНКО, кандидати техн. наук, доценти, В.В. САВІН, ст. викладач

Криворізький національний університет

ПІСЛЯ ДИПЛОМА- НЕ В МОДНЕ, А В ПОТРІБНЕ: ЯК ЗНАЙТИ СПРАВЖНЄ ПОКЛИКАННЯ

Сучасний ринок праці стрімко змінюється, що дедалі частіше змушує молодь переглядати свої освітні та професійні орієнтири. Гонитва за модними професіями часто призводить до перенасичення окремих галузей, особливо у сферах ІТ, економіки та права, де конкуренція зростає швидше, ніж попит. У той час як тисячі випускників з однаковими дипломами борються за обмежену кількість вакансій, спеціалісти з менш популярних, але стратегічно важливих напрямів, таких як водопідготовка, стають дедалі більш затребуваними. Унікальність освітнього вибору може стати не лише перевагою в кар'єрі, а й основою для справжньої професійної реалізації, адже ринок потребує не масовості, а індивідуальності та конкретної користі. Проблема вибору професії часто полягає в нав'язаних стереотипах, коли молодь орієнтується не на свої здібності чи інтереси, а на тимчасову популярність напрямку, нехтуючи реальними потребами суспільства. Тим часом саме в таких сферах, як інженерія, агропромисловість, екологічна безпека або водопідготовка, формується основа сталого розвитку країни.

Вода у ХХІ столітті набула глобального значення як один з найдефіцитніших і стратегічно важливих ресурсів. Глобальні тенденції свідчать про зростання напруги навколо доступу до води, що вже зараз призводить до міжнародних конфліктів, екологічних криз і соціальної нестабільності. Водночас проблематика води залишається недостатньо усвідомленою на рівні побутового та освітнього дискурсу. Люди рідко задумуються, скільки води споживається у виробництві звичних речей: від продуктів харчування до будівництва. Масштаби прихованого водоспоживання є вражаючими та вимагають нової екологічної свідомості, орієнтованої на відповідальне використання ресурсу. Саме тому важливо впроваджувати освітні програми з водної грамотності, які формуватимуть у громадян розуміння цінності води. Це також відкриває перспективи для розвитку міждисциплінарних спеціальностей, які поєднують технічні, екологічні та соціальні знання. Особливу роль у цьому процесі відіграє держава, яка має підтримувати популяризацію професій, дотичних до управління водними ресурсами. Не менш важливо залучати до співпраці міжнародні організації та інвесторів, які вже сьогодні готові підтримувати проекти у сфері водопостачання. Глобальна інтеграція знань і ресурсів дозволить швидше реагувати на виклики, що пов'язані з кліматичними змінами та урбанізацією. У зв'язку з кліматичними змінами, демографічним зростанням і деградацією водних джерел, потреба в фахівцях, здатних раціонально управляти водними ресурсами, очищувати, зберігати та відновлювати їх, лише зростатиме. Вода- це вже не просто природний компонент, а фактор, який впливає на політику, економіку, соціальну стабільність і здоров'я людства. Саме тому майбутнє належить тим, хто обирає професії, що працюють з такими ресурсами: це не лише стабільність працевлаштування, а й безпосередня участь у формуванні безпечного і стійкого майбутнього. Фахівці у сфері водопідготовки, водопостачання та очищення води відіграють ключову роль у розв'язанні викликів, які постають перед людством у зв'язку з глобальним водним дефіцитом. Їхня праця забезпечує функціонування систем життєзабезпечення, продовольчу безпеку, захист навколишнього середовища й енергетичну незалежність.

Замість сліпого слідування за ринковими модами, суспільству та освіті варто звернути увагу на реальні потреби часу та майбутнього. Вибір на користь стратегічно важливих, нехай і менш популярних професій, є запорукою не лише особистої реалізації, а й внеском у загальну безпеку та розвиток країни. Унікальність, затребуваність, практична користь і відчуття причетності до вирішення важливих проблем роблять ці напрями не просто доцільними, а життєво необхідними. Саме тому розумний освітній вибір, орієнтований на цінність і сталу перспективу, а не на тимчасову популярність, має стати головним орієнтиром як для майбутніх фахівців, так і для освітніх політик. Україна потребує спеціалістів, які не лише мають диплом, а й володіють компетентністю, свідомістю й готовністю відповідати на виклики сучасності.